

RESLJEVA 12

ŠT. 3

GLASILO UČITELJIŠČNIKOV. LJUBLJANA

SCARABEO HIGHTECH - ELIMINATOR

SILVO TERŠEK
Bele krizanteme

Odpri sem okno,
ki je dišalo po belih krizantemah
in se naslonil na hladen obronek
večernega vetra.
Na nasprotni strani ulice,
so se zamajale oknice.
Medla svetloba
v sivih lisah razprostrita
in plavi lasje.
Nočni veter se je zdrznil
v okrilju okornih pogledov.
Majhne sveže ustnice,
modre oči pod čelom sijaja,
obdane z milino
večerne rapsodije.
Zlati kodri, šibak pogled preko ulice,
bežen sijaj mesečine
in zlati kodrri včernega ideala
so utonili v pozabo.
Zaprl sem okno, ki je dišalo
po belih krizantemah.

Silvo Teršek
POD LISTI ČEŠMINA

Spoznał sem te w bujnej młodości,
po koczych przedramionach miłość.
W wietrze zibajoče veje
So mi klíčali tvoje rame.
Stopał sem pod listy cieślina,
posłuchał sem pesem slapow,
a w sercu mi tleła mogočno je pesem
    łjubezni.
Stała takrat si pod listi češmina,
wszystka tuga, a piękna jak biser w Ewreji.,
Polożil sem roko na złote ramię
in ti si vzdehtela,
Nočni cvet je odtrgal droben cvet če-
    šmina.
Odšla sva v noč v srce przebijająco se
    pomładzi
in się zgubila.
Spomini łjubezni so vzleteli nad wieże
češmina.

Silvo Teršek

NAMESTO BESED

In ovil se poetu je venec okoli besed,
na liste so ptice zletele vesele in pele.
Pero se škripaje vrtelo je v ritmu,
a ptice so pele in pele.

Jesensko se listje leskeče na drevju,
spreminja v tisoč se barvnih utrin,
in čaka na veter, ki liste razžene,
z objema otožnih jesenskih sivin.

Vtopljena v ljubezni stojita pod njimi,
on sladke besede Šepeče omamljiv,
a ona idilična kakor jesen,
v objem se privije in čaka zvenecih besed.
Namesto besed zapihal je otožni je veter,
utrinke na listih zamenjal tresljaj,
v objemu počasi hodila sta mimo dreves,
nad njimi pa sivi so listi krožili.

Silvo Teršek

SRCE

Srce je šum voda,
ki se razlega po telesu,
je šum, ki sega do neba
in čaka snidenja v slovesu.

Če tega ni, se moč mu umiri
in čuti izhlapijo v nič,
kot voda v skalah se iztiri
postane čit srca kot ptič...

Ivana Mattias

SLOVO

Njena sreča se je lesketala na blestečih kroglicah. TU so bile združene vse radosti in ničesar več ni zahtevala. Vsako leto je bilo tako in moralo je biti. Šla je na ples in zdelo se ji je, kot da je gnojni tumor načel njenoto otroštvo in razkrojil vse najlepše. Branila se je deliti srečo, kajti bilo je že brez tega malo.

Zgodaj je prinesla okraske in tiho je čakala. Čas je potekal, a ni tega hotela opaziti, kajti njena drobna zahteva se ni izpolnila. V solzah se je stalila njena sreča. Prezrli so otroško radost, ki se je divje upirala sprememb. Tedaj je v zdrobljenem balončku opazila, da je konec njenega otroštva. Solze na obrazu so se ji posušile. Z gnevom in žalostjo se je skušala le še braniti, toda vse, kar jo je obdajalo, je nastopilo proti njej. Zdeleno se ji je, da umira. Neko čustvo je otopelo in le taka je lahko stopila v nov čas.

Ivana Mattias

ŽALOSTNI OBTIMIZEM

Luči, hrup, glasba - vse je divje rezalo v lesketajoči sneg. Valovi mladosti so butali ob vlažno steklo. Mnogo urnih korakov je hitelo proti svetlobi in izginjalo v njej. Tudi on

je bil delček tega, kar mu je za teden dni osvetilo brez - ciljno življenje. V vedno novem pričakovanju je stopal v plesno dvorano in razočaran odhajal.

Pričakoval je doživetij, toda... Ples ga ni zadovoljeval in včasih je začudeno pogledal po razposajenih obrazih- od kod izvir njihove radosti? Ni mu preostalo drugega, kot da je začel preprosto ugotavljati ;kaj je z njim.Noben od razgretih dekliških obrazov mu ni bil všeč;ljubezen je črtal.Besede za označitev svojega početja ni našel. Manjvrednostni kompleks-ah,kje pa! Sentimentalnost- še manj. Ob divjem twistu je za trenutek pozabil na vsilivo moro.

Znašel se je na škripajočem snegu,sam s svojim razmišljajnjem.Bilo je konec.Konec?Ničesar več nǎ?Vsi se vdajajo nagonu ritma in njihovo zadovoljstvo na kraju je lažno, prisiljeno.Vedno bolj nore plese si izmišljajo;zato,samo zato,da bi lažje prekinili ostuden laž,da jim ne bi kdo utegnil pokazati nicevost vsega. Mlečnozobci že segajo po cigaretah,samo zato,da bi zatajili praznoto že takoj v začetku.Stahopetci so,in halugani. Dve skrajnosti,ki se popolnoma združita.Ker so strhopetci,so huligani in obratno .Stvar je v začaranem krogu in izhod sumno skrivajo pred svetom. Stra-ho-pet-ci,je škripalo pod nogami in počasi zamrlo. Loteval se ga je nov,spšt nejasen občutek.Prišel je pod ulično svetilko in v tistem hipu ga je nekaj trdno zgrabilo. Bilo je svetlo in nežno obenem in nič več ga ni izpustilo. Skoraj veselo se je prepustilo tistemu.

V daljavi je videl smočne sence,ki so poskakovali v ritmih in se pri tem vedno bolj oddaljevale od njega.Smilili so se mu,ker jim ni bilo pomoci.

OBLAK SOLZA

"Bcjem se,bcjem!"je pridušeno ihtela.Prijateljica jo je božala po temnih laseh in ji ni znala odgovoriti. "Tolikokrat sem mu pravila,naj me pusti!Vedela sem,da me nima rad!" Okna bolniške čakalnice so bila temna,bele stene nerezumljive in dekletove solzne oči medle in utrujene od skrbi.

"Vstopite,gospodična M..."jo je nagovorila sestra.Vprašuje se je dvignila s stola,stisnila kolegico za roko in njun pogleda sta želeta isto.

Soba v katere je stopala,se ji zdela taja.Sedla je inženir mladega zdravnika,kako pripravlja inštrumente.Približal se ji je in jo prijal za roko.Peljal jo je k operacijski mizi.Gledala je v tla in se počutila tako majhno.

"Gospodičn,zdaj se še lahko premislite.Lahko ostanete za vse življenje...!" Sovražno ga je gledala,kot bimbil on vsega kriv.Bil je moški... "Izlete in ne jočite več!"je nežno ukazal.

Dobila je injekcijo in štela.Pred očmi je videla fant,ki

ga je tako ljubila...:

"Zakaj si to hotel?"je zaječala.Zaspala je.

Na bolniško posteljò je sijalo toplo dopoldansko sonce.

Zbudila se je iz cmene.Vsenackrog so ležale žene z otročiči.

Obrnila se je in zaihtela.

"Podlež,čemu si me pripeljal do tega.In jaz sem ti verjela!"

Iz kota se je zaslišal ženski glas."Ubožica in za vse življene uničena.Danes pončoi so jo pripeljali!"

Tako je ležala v bolnišnici in premislevala o preteklosti.

Edino prijatelica ji je privočila lepo besedo.

S sosedami v sobi ni govorila,sestre v belem je sovražila...

Eske

ON in ONA

On in ona se že dolgo poznata.V otroških letih sta bila vedno skupaj.Kot otročka sta se vedno prepirala.Doma so govorili,da sta zelo pametna.Pričkala sta se vedno za nekaj,kjer sta imela vedno oba svoj prav.

Ona je bila zelo živahna.Če je bila kdaj bolns,je dobil temperaturo tudi on,da o rednih anginah pri obeh družinah ne govorimo.Ko je šel on študirat,je hotela tudi ona.O jurističnih v vprašanjih sta imela veliko pojma/če vštejemo vsa njuna pretekanja/,toda tu bi njuno prijateljstvo kmalu prenehalo.On je menil,da ona ni za JUS.Pričkanju ni bilo konec,dokler ni ona pred vsemi izjavila:

"Jaz bom jurist in konec!"

Vedno so govorili o njeni odločnosti in njegovem tihem značaju.Zdaj oba študirata.Vračata se s predavanja.

"Ti,danes bi prišla - - - k tebi.Popoldne nimava nič,zunaj pa tako sneži.Prav?

Pokimal je in hitel odpirati dežnik.

"Skočila bom še k prijateljici.Pridem takoj.Skuhaj čaj!"je zavpila in že je hitela po drugi strani pločnika.

Zvonila je in zvonila ter premislevala,če ni morda zaspal.
Že na predavanju se mi je zdel tako zaspen?

Ponovno je potrkala,še enkrat,in jezno prijela za kljuko.

Tedaj zasliši za hrptom:

Oprostite gospodična,vlomilcev pri nas ne potrebujemo.

Vrata morajo vsaj še leto vzdržati!Dovolite,da jih odklenem!"

Bil je on.V roki je držal škatlo in velik zavitek.
Začudeno ga je gledala.

"Kje si pa hodil?"

"Počabilo si ljubica,da imam tudi jaz svóje opravke!"ji je ravnodušno odgovoril.

Smejala sta se,ko sta vstopala v sobo.

"Br,br...saj si me pripeljal v frižider.Sedla je k mizi in in sezula snežne čevlje.Gledala je proti oknu in se jezila na sneg,ki je še vedno padał.

On je priključil električno pečko in urejeval razmetane kose obleke.

"Čuj, dragi, se ti ne zdijo ta zamrežena okna silno majhna?"

"Saj si vedno govorila, da je topleje, če so majhna. Kaj so ti zopet okna na poti!"

"Bi košček čokolade? Lešnikova je."

Lešnikova čokolado je imela posebno rada. Vzela je košček in on je moral prvi vgrizniti.

Po tleh je ležal zmečkan papir, dve vinski steklenici sta krasili steno ob vratih in v umivalniku so čokoli umazani kozarci.

Pometal je tlak in ravnal tekač.

"Kdaj si kupil to novo uro?" ga je nevede vprašala. "In navita ni, ubožica!"

Navijala je uro, gledala prazni steklenici ter pridala:

"O, gospod so imeli pa zabavo in pozabili naviti uro... in zamudili danes predavanje!"

Ves tih je pometal dalje in ona je prelistovala njegov album. Pri tem pa se vprašanja kar deževala. Ni ji odgovarjal.

Zagrnil je okno in prinesel na mizo čaj in pecivo.

"Tu si vzemi pecivo! Kupil sem rogljičke, o katerih si govorila v kinu. Z orehi so posuti, daj vzemi!"

Gledala je slike in vzela ponudeno.

"Ti, kje si pa tu smučal? Nove slike? Kar prijetna družba!"

In čez čas..."Joj, kako imas tu lepe zobe!" Ob vsaki sliki je našla pripombo.

On pa je pomival kozarce in kdaj pa kdaj pogledal nanjo.

Prišla je do poročne slike njegovih staršev. Gledala je sliko in kot, da se to nje ne tiče, vprašala: "Kdaj se bova poročila?" Zaslišalo se je samo ropotanje razbitega kozarca v umivalniku.

Zemeljsala se ja in hudenčno dejala: "Končno sem le našla vprašanje, ob katerem si se spomnil, da imas obisk!"

Sedel je k njej in jo gledal. Ona pa se je smejala in odvijala zavitek.

"Vse najboljše k tvojemu rojstnemu dnevnu!"

Eske

Otmar Repovš

METULJČKI

/Iz cikla otroških pesmi/

Metuljčki pisani,
beli, rumeni,
nedri, vseh barv,
s cveta na cvet poplesujejo.
Lovijo se, rajajo,
pridno tekrujejo,
kdo bo prej našel lepšo cvetlico,
kdo izpil prej bo iz čaše
sladko medico...

Ko se narajajo,
ko se napijejo,
po sočnih se zlatih laseh
k samemu soncu povzpnejo,
v zibelke biserne spat...

MARIČIN SEDMI ROJSTNI DAN

Danes je moj rojstni dan-
sedem let bom stara!
Skraj bom iz Marice
Mara že postala.

Saj ko
star si sedem let,
goraš iti v šolo.
Sola pa ni kar tako:
hoče leta prava;
sedem let-
pa si sprejet,
taka je postava.

Jaz pa bom še to jesen
črke se učila
in seveda do deset
tudi vsa števila!

Enkrat vsem
še zdaj povem:
sedem let sem stara!
Skraj bom iz Marice
Mara že postala.

In zato kdor mlajši je,
naj ne le poslmaš
sedem let, pa ši sprejet
prej naj v šolo ne poskuš!

Otnar Repovš
TAKO NI PRAV

Jakec,
posodi mi, prosim perč!
Držalo ti, Mihec,
ah prosim lepo!

Črnila še nimam!
Žrtvuj se no Jaka,
lahko se pri tebi vsaj malo onaka!?

Uh, tristo hudirjev,
in konec gorja!
Se zvezek je poba
pozbil doma!

Ej, fant primajruha,
pa kaj se to pravi!
Le kdo ti posodi,
kar nimaš v glavi!

Andrej Mihevc

TA ZIMA
I.

Ta zima je čudna.
Njena svetloba se preveč
pozna na moji bundi
in mojih gojzericah.

Sneženi mož
z veliko kučno
se pozibava
v ritmu njih korakov.

Počasi izginjajo.

Snežinke tavajo,
iščejo opore.
Zasipavajo cestno svetilko.

Zdaj sem brez svetlobe.

Tu pa je moj stari
tranzistor,
plava bunda,
koraki brez razsodnosti,
blede stopinje
in moja melankolija.

Andrej Mihevc

POZNATE TOLE SONCE
II.

Poznate tole sonce?

Široka maska
brez naočnikov je
njegova silhueta.

Sramežljivo mežika
nunam iz razpuščenega samostana,
ministrrom brez listnice,
starim svetnicam-brez devištva
in meni,
človeku-brez volje.

ME POZNATE

III.

Saj me poznate?!

Človek sem,
ki ruje težke hraste.
Zrasli so na težki zemlji.
Človek sem, ki objema
popotne sence
in tava po hodnikih
in bledih cestah.

VŠEČ MI JE

IV.

Všeč mi je tvoje zrklo,
včasih se nasloni
na zid stare
pekarne.

So ti všeč okna
ali nimajoči?

Všeč mi je tvoje zrklo,
plavo kot je.
Sprehajam se s teboj
in občudujem tvóje zrklo.
Tako je čudno in brez
komprromisa je.

ŽELJA

V.

Obleki jučejo
in njihova glasba
se spremnja
v sekundarnost.

Zemlja ječe?
In njeni vlažnosti
mi udarja na uho.

Želim,
da prično
čolki in zemlja
svoje pesem znova.

A takrat,
ko bom spal
na sivi postelji
v Dic-u.

Vera Rôžič

LJUBEZEN

Lepa podoba je priplavala v moje srce
in poče me in žge.

Vse moje telo je prevzela
čudovita, nedosegljiva popolnost.

Kako trepetam, se bojam, hrépenim,
a ona me varja, igra se z mencj,

ta kača, ki je na srcu gojin.

ENAKA SI MENI

Prav res si včasih želim, da bi bila edinka, toda ne za dolgo. Hotela bi poizkusiti živeti v centru dogajanj v družini in sploh... hotela bi biti središče pozornosti. Tako nato pa se premislim. Imela bi morda vsega in vsega na pretek, a tisto pravo samostojnost - bi imela?

Edinka, ki jo poznam, ni sosedova. Je nežna, temnolasta in sila, občutljiva deklica. Včasih se zastrmi skozi okno in ne ve, da je kdo morda opazuje. Na trepalnice se je prikradla solza, ki pa jo hitre skuša skrati tako, da pogleda v strop nad seboj. Sramuje se ker je edinka. Vsaj tak občutek imam. Mislim, da mi prav nič lepo biti vzgajan ob naminih prijateljicah, ki se dan za dnem zbirajo pri kavi ob dolčeni uri in jim dostikrat služi za predmet razgovora ona - edinka. Zdi se mi, da je na eni strani prezrela, kajti natanko ve za vsekuharske, gospodinjske in druge, tudi "življenske" nasvete, o pravem življenju pa...

Lepo je živeti v iluzijah - toda ali ji ne bo potem razočaranje pretežko? Naj si ne dela iluzij! Na zdaj tako nežen in bled obrazek bo življenje zarisalo zgodbo nje..., ki so jih "odkrivali" življenje. "Hudo ji je, ker ne ve, zakaj ji je hudo. Prav te dni premišljuje o prihajajoči pomladji. Morda premišlja, kako bo nabirala rožice, tekala za metuljčki?

Toda, ali je res pri svojih sedemnajstih letih še tako spoščena in vedra kot lani ali celo včeraj? Ali ji ne da nekaj misliti? Kaj?

Morda ljubezen, ki jidela prve probleme? Ta ne pozna meja in noče vedeti, da ima temnolasta deklica namico, ki se skrivoma vtihotaplja v njeno bit in z mehkimi prstki boža njeno neizkušeno in nevedno srce. Pazi deklica, če bi ljubezni uspelo ne boš več otročja punčka!

Mislila boš nanj in on ti bo pomenil tudi pomlad. Zato ne skrivaj solz in ne obupuj. Poglej mi v oči in povedala ti bom resnico - lepo, toda resnično - enaka si meni!

TF.

Tone Jesenko

ZMAGALI SMO?

Repriza prve zmage? Polom? Ne! Da. Kaj pa zmaga, saj so vendar zmagali z veliko premičjo? Da, zmagali smo.

Sedaj pa mi dovoli, da te nekaj vprašam: Si gledal ali poslušal oddajo? Ne, toda pogledal mi je kolega. Ti ni omenil ničesar drugega kot "zmago"? Ne. Hvala, kolega. Zamolčati hočeš tisto, kar kar te teži, kar teži vse nas. Toda pomisli ali ima smisel. Ali bodo vsi zamolčali?

Naša slika je končana in že visi najvidnejši izložbi. Toda opazujemo mimico deče. Zakaj se obračajo od slike? Morda je tako abstraktna umetnost? Ne, tako realna slika, da boljše ne more nihče pokazati. Le zakaj se ljudje zgražajo?

Pustimo danes program, pustimo tåčke, saj ne igrajo prav nobene vloge. Prvič smo lahko videli uspeh prav v točkah. Kaj pa danes? Lahko tuli danes merino znago na tak način? Pomislimo najprej, ali smo sploh zmagali? Dobili smo levočriko, toda naša slika je zadnja v vrsti tekmovalcev. Čudno kajne? Niti ne. Pač naklonjenja nam je bila sreča. In kaj vse nam je prinesla ta "sreča".

Tako. Javnosti smo se predstavili. Kako, lahko vidite lahko v časopisih, če slišati nečete. Kaj je za to storila mladinska organizacija? Ali je poslala na tekmovanje ustrezne mladince in ali so se ti zavedali odgovornosti, ki so jo sprejeli? Razburjal se boš, kajne?

Mar nisem dobrc odgovarjal?

Nekaj c izgovorih-da niso slišali, da so bili nervozni... Če niso slišali, bi morali prisiti, da se vprašanje ponovi. Z nervo pa se ne moremo opravičevati. Res je, dobro si se odrezal. Upravil si svojo danonaločno? Toda ne glej samo nase. Nisi sam tekmoval. Odveč so izjave:

Nismo takšni, kot ljudje govorijo. Kako more nekaj ljudi predstaviti nas? Prav imaš. Toda prepričaj javnost, hvaležni ti bomo. Zmanj se boš trudil!

Slika je živa, vsak jo počna. Skriti je ne morem, le zamenjano jo lahko, toda prej moram ustvariti novo.

- RESLJEVA 12-ogledalo naše šole:

Ob preskronni žetvi našega glasila bi žezel podati nekaj misli oziroma zapožanj. Ze tkoči naj povem, da ne mislim s svojo kritiko, prav nič znanjski prizadevnosti KUD France Bevk, da glasilo sploh izdaja, ali morda vzeti uredniškemu odboru še tistot malo volje, kijc ima, pač pa želim, da bi s svojim člankom pomagal najti način, kako urediti probleme okrog našega glasila. Nadalje želim opozoriti na nekatere pomajkljivosti, ki bi jih z malo več volje, truda in znanja prav lahko odpravili. Članek pišen z zavestjo, da gre končno za dijaško glasilo, od katerega pač ne moremo pričakovati neke visoke umetniške vrédnosti, drage opreme itn. Kljub vsemu temu pa menim, da bi tako velik kolektiv, kot je naš lahko imel dostojnejše glasilo, kot je to, kar imam sedaj pred seboj - glasilo, ki bi bilo res izraz našega vsestranskega delovanja na šoli, glasilo, ki bi bilo podoba nekega zrelega mladinskega kolektiva, tako glasilo pač, kjer bi ne bilo prostora za včasih kar bolne izpovedi izrejenih čustev, za katere velja znotno mnjenje, da so moderni, sodobni.

Ni vsake stvar dobra za objavo, čeprav je napisana še tako debromereno. Vzemimo primer: V prvi številki na 4. strani imamo spis Žimski zid. Doymin, da bi uredništvo znalo zagovarjati upravičenost tega prispevka, če sé ne bi izgovarjali na pomanjkanje prispevkov, kar je vprašanje zase.

Ko sem prebral dve številki, je v meni ostal občutek, da so mladi učiteljiščniki večinoma sentimentalni sanjči. Jaz pa vén, da te ni res!

Na prvih straneh navadno objavlja svoje pesniške poskuse mladi kovalci verzov. Res sta samo dva ali trije, pa še te pesmi so povečinoma čiste začetniške, največkrat premetavanje

besed z dodatkom turbnega jesenskega vzdušja in nekaj vzdih-ljajev nesrečno zaljubljenega fant ali dekleta.Kje je mladost,polet,vedrina?Povsod sama črnogledost,jokavost in zavržene ljubezni.

Od vseh mladih "pesnikov" imã po mojem mnenju največ perspektive Mihevc,vendar so tudi njegove pesmi izrezno še šibke.List stako skromnim obsegom si ne more privoščiti dolgih tekstov in še slabih povrhu.Dve strani in pol dolg,nezanimivo napisan vtis s kmetijske prakse je odločno pre dolg.Vendar smo veseli,dar je vsaj to,ker glasilo takc bore malo prostora pušča za prispevke o delu in življenu nas mladine.V časopisu ni aktualnosti,ki vsak dan razburjajo duhovje še učiteljiščnikov.Nikjer ne zasledimo besedice o reformi učiteljišč,o delu in sklepah ŠO,o življenu v internatu,o dogodkih v razredu ipd.Časopis bi moral biti odraz življena in dela na zavodu.S tem nočen reči,da bi moral biti poln poročil,sklepov in programov,nek!

Vsek dogodek se da lepo napisati:bodisi ali v satiri,leposlovnom spisu,pesmi,humoreski itn,Tudi poročila Mladinske organizacije in ŠS so predolga,pretego napisana in p.Napisana bi morala biti v nekaj stavejih,ker so tako zanimivejša in bi jih vsak prebral.Lahko bi imele oblike telegrama ali kratke notice.

Ne pisati vse vprek,ampak strniti svoje misli v primerni obliki!Predvsem,pa naj bo vsak sam svoj kritik in naj san presodi,če je njegov prispevek dovoljčuber za objavo v časopisu.

Se nekaj besed o humorju!Čisto na koncu časopisa je nametano nekaj šal,ki so očitno bolj zaradi tega,dabi izpolnile prazen prostor,kot pa da bi ... vzbujai smeh.Vem,da je na šoli veliko duhovitežev,ki večkrat rečejo kakšno pametno.Tudi po naših razredih se večkrat od srca nasmejeno raznim posrečnim šalam in dovtipom.Takega humorja si želimo tudi v svojem glasilu,humorja,ki bo pristen,nač,učiteljiščniški!

Tudi notranji izgled glasila je precej enoličen.Predvsem pogrešam likovne opreme.Na šoli so gotovo dijaki,ki se dobro likovno izražajo.Treke bi morale uredništvo pritegniti k sodelovanju,da bi glasilo ustrezno ilustrirali.Ne smem zanikati,da je v prvi številki že nekak poskus likovne opreme,škodale,da se je začel in nchal pri nekaj brezsmiselnih črtah.Da pa bo dovolj prostora za prozo in poezijo,šolsko problematiko,humor,ilustracije itn.,je nujno povečati obseg glasila.Ce primerjamo obseg našega glasila z obsegom gläsila na osnovni šoli Toneta Čuferja,ki ga imam slušajno pred seboj,ni tedaj postane nerodno zaradi naše skremnosti.Sej ni treba listo-obsega podvajiti ali celo potrcjiti,nekaj listov več in že bi bilo bolje.Ce primerjam obe številki med seboj,norm reči,da je druga vsebinsko nekoliko boljša od prve,kar kaže,da se je uredništvo nekoliko prtrudilo in je čutiti neko željo po boljšem,ki pa jo treba vedno bolje realizirati.

Zunanji izgled kaže na površnost tistih,ki so mu dalali končno zunanjo obliko,ali bi se ne dalo vsak izvod lepo obvezati,da bi notranji listi ne gledali izven platnic.Vsak,ki bi list sodil samo po tem,bi dejal,da se je uredništvo silno modilo časopis izdati.

Tako bi dobil napačno mnenje, da smo z izdajanjem izrednega pridni. Verjetno bi se zelo začudil, ko bi ugotovil, da smo od začetka šolskega leta pa do sedaj uspeli izdati zgolj dve skromni številki. Ko smo že pri tehnični plati, pa še to: Ni težko ugotoviti, da je v časopisu dosti napak.

Izgovor, da je ciklostil slab, je jabol. Naloga korektorjev je, da vsak prispevek temeljito pregleda in popravi, preden gre v javnost. Kar zataji ciklostil, naj popravi in dopolni korektorjev svinčnik. Res je neumestno posnemati druge časopise, kjer se napak tiče!

Po vsem tem nam preostane samo se nekaj -vprašanje, koliko smo pri vsem skupaj, posebno mi iz višjih letnikov prispevali za izboljšanje svojega glasila.

Odkrito si moramo priznati, da do časopisa nimamo prvega odnosa, saj vse premalo čimre na skoraj nič ne sodelujemo. Ne smemo si predstavljati, da bo uredniški odbor sam tudi glasilo napisal!

Pomagati mu moramo vsi, saj končno ni le njihova dolžnost žrtvovati ves svoj prosti čas za glasilo, ki naj bo last vseh. V nekem smislu smo vsi krivi za tako stanje sveta jega glasila, ki nam kotovo ni v ponos.

Zato pozivam vse dijake, da se potrudimo in dvignemo svoje glasilo na dočestno višino. To ni nič nemogočega, saj smo že večkrat dokazali, da smo sposobni mašicesa, n ljubi spodrljaji pa naj nam služijo kot opomin za resno delo, vredno našega učiteljiščnika.

Janez Bajt-Ivan Mavec

UČITELJIŠČNIK SI!

Pred nedavnim sem bila na izredni mladinski občinski konferenci nekje izven Ljubljane kot delegatka našega vaškega aktivca ZMS.

Tu smo razpravljali o realizaciji sklepov lanske redne konference in o kakovskem vprašanju. Na konferenci smo se zbrali mladinci iz raznih krajev, z različnih šol in podjetij, tako tudi učitelji in učiteljiščniki. Učiteljiščnikom so večkrat čitali, češ, da smo premo aktivni, ker bomo imeli z mladino več opravka kot kdo drugi. Menim, da to drži. Pustimo sedaj konference in poglejmo, kako je sedaj pri nas na šoli.

Nekateri mladinci se zavedajo svojih nalog kot učiteljiščni, ki in kot mladinci ZMJ. Toda teh je premalo. Precej pa je takih, ki jim ni mar ne eno ne drugo. Ne zanimalo se za šport, kulturo, politiko, celo za učenje ne. Če morajo kdaj malo prej vstati, je že hudo. Če je treba komu kaj pomagati, pravijo, da ne utegnejo. Na šoli niso nikjer vključeni, pa tudi zunaj ne. Takšni mladinci se najdejo celo v 4. letnikih in še precej jih je. Kakšni bodo nekoč ti učitelji in upravljalci? To je veliko vprašanje.

G.

G L O B U S

Ena izmed dejavnosti na naši šoli je tudi klub OZN. Letos je zaradi pomanjkanja članom začel z delom kasneje kot bi bilo želeti. Sestavili smo program: delo in pomen OZN in njenih agencij,

ustav

Kuba-ZSSR-ZDA,

Kairska konferenca,

razvoj neangažiranih držav itn.

Za vsako uro se pripravita dva ali trije dijaki-eden pripravi tedenski zunanj politični pregled, dva pa osrednjo temo našega razgovora. Pri delu si pomagamo z diafilmimi, brošurami in s časopisjem.

V januarju smo priredili širše predavanje o Tuniziji, ki ga je vodil tunizijski študent. Kot učiteljiščnike nas zanimala tudi odnos OZN do šolstva. Tudi za to predavanje moramo poskrbeti. V tem semestru se bomo seznanili z delom kluba OZN na neki ljubljanski osemletki, kar je za nas bodoče učitelje zelo pomembno.

Upamo, da bomo s svojim delom letos uspeli, klub problemom, ki jih je precej. Največji je seveda ta, da nekateri člani premalo berejo časopise, kar velja skoraj za vse učiteljiščnike.

DLO DRUŠTVĀ LJUDSKE TEHNIKE NA UČITELJIŠČU

V začetku šolskega leta 1961/62 se je fotografom, ki so do tedaj tvorili naše društvo, priklučila še ena nova dejavnost, brodarstvo-modelarstvo. Skupno s fotografi so krepko začeli grabiti za delo, da izpolnijo naloge, ki so si jih zdali. V brodarski krožek so se vpisali predvsem dijaki iz II. in III. letnikov. S pomočjo tovariša profesorja Kreutzerja so prebrodili težave, ki so nujne pri vsakem začetku. Kmalu so se začeli kazati prvi uspehi. Modelarji so že izdelali več modelov, sklenili so, da z njimi sodelujejo na občinskem prvenstvu, ki naj bi bilo v aprilu. Toda tega prvenstva ni bilo. To pa ni potrlo naših modelarjev. Izpopolnjevali so svoje modele in tako je prišel konec solskega leta.

Tudi med počitnicami člani našega društva niso mirovali. Na ekskurziji po Jugoslaviji je je član fotografskega krožka tov. Bajt Janez posnel lepe barvne diapozitive. V začetku letosnjega šolskega leta je o tej cesti predaval in pokazal tudi svje diapozitive. Toda tudi brodarji so delali med počitnicami. V začetku julija sta dva člana brodarstva sodelovala na republiškem prvenstvu v Mariboru in za popolna začetnika brez tekmovalnih izkušenj zasedla odlični mesti, namreč lo. in 12...

V začetku letosnjega šolskega leta smo si sami zadali še večje naloge. Letosnjé leto je namreč leto JPL pod naslovom Tehnična kultura mladine. Zato smo si izdelali obširen program za delo v letu 1962/63. Predvsem smo skenili povečati število našega članstva. Želeli smo vključiti v naše vrste

čimveč dijakov in dijakinj iz I.II.in III.letnikov,vendar nam to ni v celoti uspele.Fotografi so zopet razstavili svoje izdelke v stalni vitrini,kot kot so to storili večkrat že prejšna leta.Njihove fotografije so prikazovale življenje na našem zavodu.Brodarji pa so sklenili,da letos sodelujejo na vseh tekmovalnih.Svoje modele so že izpopolnili in tako tudi uspehi niso izostali.Konec septembra so naši člani sodelovali na medobčinskem prvenstvu na Iliriji in zasedli naslednja mesta:

Vgrajeni modeli.

1.mesto-Ignac Korošec

Modeli s krmo:

3.mesto-Jožé Košak

4.mesto-Vinko Mihelič

7.mesto-Janez Košek

Ta uspeh je našim brodarje dal še več poleta.Zopet se skrbno izpopolnjevali svoje modele in gradili nove.Naše društvo je tudi sodelovalo na razstavi izvenšolske dejavnosti,ob roditeljskem sestanku za prve letnike.Na tej razstavi je naše društvo prikazalo vsa področja svoje dejavnosti.Posebno zanimanje je vzbujal album dela na Učiteljišču,ki se ga izdelali člani fotografskega krožka.V njem so izbrane fotografije prav vseh dejavnosti na našem zavodu.Društvo je na tej razstavi doživel loč uspeh.Kmalu za tem pa so veselo presenetili naši brodarji.Sodelovali so namreč na okrajnjem prvenstvu v Kamniku in dosegli izredne uspehe.Na prvenstvu je sodelovalo več kot sedmdeset modelov.V tej hudi konkurenči pa so naši zastopniki zasedli naslednja mesta:

Vgrajeni modeli:

1.mesto-Ignac Korošec

Modeli s krmo:

2.mesto-Jožé Košek

2.mesto-Janez Kobal

4.mesto-Vinko Mihelič

3.mesto-Ciril Verič

6.mesto-Marko Bajc

5.mesto-Franc Pintar

7.mesto-Janez Košak

8.mesto-Janez Podjed

9.mesto-Tine Bogataj

To je bi res izreden uspeh,zanj gre zahvala predvsem tov.Kreutzerju,ki nam je ponagal s strokovnimi nasveti.Po tem uspehu so naši še bolj poprijeli.Sklenili so,da bodo začeli graditi tudi modele jadrnic.

Ob začetku JPI je naše društvo organiziralo razstavo v izložbi DOZ nasproti postaje.

V letu 1963 pa so člani našega društva sklenili,da uvedejo v svoje delo še nove oblike,da bodo fotografi okrasili učilnice s portreti znanih pedagogov in s pokrajinskimi motivi.Brodarji pa so sklenili,da zgradijo kanu,ki naj bi služil

rekreacijo in za preiskušnje novih modelov.

Leto 1962 je bilo zelo uspešno za naše društvo.Mnogo zaslug za to gre tovarisemu profesorjem Veselku in Kreutzerju in se jima za vse iskreno zahvaljujemo.Obljubljamo,da bomo v letu 1963 zastavili še več sil,da bodo uspehi našega dela še večji.

za DLT

Jožé Košak

VSEM DIJAKOM IN PROFESORJEM PRIJETNE PRVOMAJSKE
PRAZNIKE IN VELIKO DELAVNIH USPEHOV !

Uredništvo-Resljeve 12

HUMOR -HUMOR-HUMOR-HUMOR-HUMOR-HUMOR-HUMOR-HUMOR-

Profesorica pride v razred z novim urnikom in pravi:
"Neke spremembe so!"

Dijaki pogledajo v njeni pričeski in pravijo:
"Da, vidimo!"

Dijak prvega letnika si je zapolnil ime indonezijskega predsednika Sukarna s pomočjo besede sušnec. Na sestanku pa je poročal: "V preteklem tednu nas je obiskal indonezijski predsednik Čverno."

Sodobno pesništvo in dijaki
Ko je tevovišica spraševala pesmico, je bil vprašan tudi Lukec. Tevovišica ga je vprašala, če zna celo ali pol.
Lukec pa je odgovoril:
"Nič je ne znam, ker ne vem, ali je je samo pol ali cela!"

Pri pevski vaji je tone nenavadnu "fušal". Njegov glas je kar odmeval po risalnici. Profesor Jelinčič ga je začudeno vprašal:
"Tone, kaj pa ti je danes, da si tako glasen-ali si pil?"
"Ah, ne! Pri kemijskih vajah smo eksperimentirali z alkoholom!"

Pri zaključevanju ocen je tcv. Veselka vprašal tudi Marijo, za katero je mislil, da zna več. Ko pa je po spraševanju ugostivil neznanje, ji je dejal:
"Mislil sem, da boste nova zvezda v zgodovini, pa ste navadna brbljavka!"

Pri zemljevidni uri je profesor razlagal Finsko. Ko smo napisali že vse o reliefu in gospodarstvu, je profesor narekel dalje:
"Izvoz-dve figici/dve pičje/
iz druge klopi ga prekine dijak:
"Potem so pa še večji reveži kot Albanci!"

Resljeva 12 je moj drugi dom. V njem preživim mnogo lepega, pa tudi bridkega. Bridkega? Vprašujete, kaj? Morda tole: zažgali so mi novo copato! Da! Padla je iz omare, ki stoji pri stranišču, nanjo je gotovo kdaj vrgel gorečo cigareto in nesreča je bila tu.

Dijaki-kadilci!
"Opazjam vas, da škodo povrnete, sicer bom bosa v razredu in bo to gotovo vplivalo na profesorje, da bodo zahtevali od vas vseh, da se prečuvate!"

-Kdo je bil najboljši pisec basni?

-Slodnjak!

???

-Saj je napisal-Pogine naj pes!

VSEBINA

- 1.Silvo Terše: Bele krizanteme
Pod listi češmina
Srce
Namesto besed
  - 2.Ivanka Mattias:
Slovo
Žalostni optimizem
  - 3:Eske-Oblak solza
On in ona
  - 4.Otmar Repovž:Iz cikla otroških pesmi
Maričin sedni rojstni dan
Metuljčki
Tako ni prav
  - 5.Andrej Mihevc:
Ta zima,
Poznate tole sonče
Me poznateč
Všeč mi je
Želja
  - 6.Vera Rožič:Ljubezen
  - 7.T.F.-Enka si meni
  - 8.Tone Jesenko:Zmagali smo?
  - 9.Ocena lista
  - 10.Poročila mladinske organizacije
Učiteljiščnik si!
Globus
Delo društva ljudske tehnike na Učiteljišču
  - 11.Humor
-

- RESLJEVA 12-, glasilo učiteljiščnikov v Ljubljani,
izdaja jezikovno-kraček KUD France Bevk
na učiteljišču v Ljubljani.

UREJAJ IREDNIŠKI ODBOR

Odgovorni urednik-Anita Šolar, 4.c
Korektor-Zvonka Nagode, p.b
Tehnično vodstvo-Janez Podjed-3.c

Zunanja oprema:Dijaki tretjega letnika grafičnega
oddelka za tisk in papir Ljubljana

Naklada:300 izvodov,cena 30 din

- RESLJEVA 12-- 5.letnik, 3. številka Šol. leto 1962/63
